

Núm. 5

ARBUCIES, Febrer de 1936

Any II

Pòrtic

L'evident depravació moral de tants i tants infants dels nostres dies, reconeix moltes causes a més de la que apuniàvem en el nostre número anterior que era la manca d'instrucció religiosa. Tothom reconeix que una altra de les principals és l'acció màl·fica dels cinemes. Aquest invent prodigiós del cinema que ben encarrilat hauria portat a la humanitat uns efectes culturals magnífics, degut al mal ús que generalment n'han fet les cases productores, la gran majoria de les vegades per fins especulatiu serveixen les seves demandes amb grans acumulacions d'indecències en lloc de res d'instructiu, han precipitat aquest estat trist en els nostres infants. Sabem de molts locals que es veuen impossibilitats de fer cinema com seria el seu gust, perquè difícilment troben pel lícules *que puguin mig anar* (i no parlem de pel lícules ben morals), i no volen, puix que la consciència els ho impedeix, passar pel lícules brutes.

I com que el cine té innegables atractius, els nostres infants desgraciadament s'hi avoquen amb una assiduitat ben lamentable, puix que és evident el mal que han de fer en les seves ànimes tendres i pures aquelles visions que moltes vegades fan envermellar de vergonya a persones grans i formades.

Llegírem dies enrera que el govern dels Estats Units ha prohibit que es filmessin pel·lícules de gansters en les que aquests sempre aparenten tenir més perfecció en les trames dels seus actes i fins en l'armament, que no pas la força policiaca amb què combaten, en evident perjudici d'aquesta. Perquè aquesta atenció governamental s'ha de reduir a evitar el descrèdit de la policia, i no s'ha d'extendre a evitar aquests fi ms els quals són un atac vergonyós a les més elementals normes del pudor?

La campanya que arreu del món han fet contra la immoralitat del cinema persones ben assenyades i d'alt relleu en tots els camps de l'humà saber, reforcen el nostre argument per procurar que els infants no vagin a aquests llocs d'envernement espiritual. És clar que les lleis neguen a aquests el dret d'assistència, però hom veu clarament com deixa absolutament de complir-se aquesta disposició legal tan justa i natural.

Si, doncs, els empresaris d'espectacles públics no poden servir als seus assistents més que pel·lícules immorals i brutes, puix que gairebé no se'n filmen d'altres; si no hi ha rigor en fer complir les lleis que no permeten als menors d'edat la seva assistència, vosaltres pares, feu valdre la vostra sublim autoritat per evitar als vostres tendres plançons l'acció d'aquesta plaga actual que és per ells com una veritable esquixada del virus més màl·fic. Vigileu, els vostres fills!

Confiteria i Pastisseria
Pans de Pessic

Manuel Ferragut

Especialitat en Tortada d'Ametlla
i Panallets

Plaça Santiago Rusiñol, 12
ARBUCIES

FOTO-STUDIO

B. Frigola Arnau

Fotografies de tots estils.

Durant la tardor i hivern tots els
segons i últims diumenges de mes
de 3 a 5.

ARBUCIES

AUTOS CORNET

Transports - Excursions
autos-turisme de lloguer

ARBUCIES

Carroceries Queralt

ARBUCIES

Casa Piconaire
CONFITERIA I QUEVIURES

d'Enric Casals

Successor de Vda. Ginesta

Especialitat en els pans de pessic
acreditats des de l'any 1865

F. Macià, 12 ABBUCIES

Confiteria i Pastisseria

Pans de Pessic · Torrons

JAUME CLOPÉS

Carrer Camprodon ABBUCIES

CONFITERIA i FLECA

CARRERAS

Elaboració de Pa de viena i Integral
Dolços de totes classes.

Francesc Macià, 53 ABBUCIES

CORTINES ORIENTALS

"MONTSENY"

(marca registrada)

Patent núm. 96067

ARBUCIES

(Girona)

Publicació
Mensual

LA VILA

Subscripció anual
3 ptes.

Redacció i Administració: Carrer Francesc Macià, 32

Condicció econòmica de Rússia

Tot aquell que ha viatjat, sap molt bé que en arribar a un país, de seguida hom coneix i beslluma l'estat econòmic del mateix. La netedat dels carrers, la polidesa de les seves places, la fornicació dels seus països, la bellesa dels seus edificis, l'abillament dels seus habitants, la manera com vesteixen i com calcen, l'estat dels monuments, les institucions de cultura que posseeixen, de seguida parlen al foraster que visita un poble estrany, i li diuen no solament els graus de cultura i de instrucció que té; sinó també la prosperitat material i econòmica del mateix. En general tots els que visiten Rússia, amb l'ànim de conèixer la veritat, i que hi van despulats de tota mena de prejudicis, retornen d'aquell estat amb una pregona impressió de tristesa, i palesen el més frapant dels desenganys de que han sigut víctimes. No cal fer cap cas d'aquells que hi van amb l'ànim de trobar-hi i de veure hi lo que ells hi volen veure, perquè l'apassionament falseja el punt de mira de les coses, sobretot quan l'observador superficial va a un país on hom només ensenya lo que li dóna la gana. Pocs dies lliscats en una ciutat de Rússia, diuen els turistes que la visiten, malgrat siguin les ciutats de Moscou i de Leningrad, són prou per donar un bon coneixement de la pobresa que respiren, davant la deixadesa dels carrers, deserts i bruts, i davant la pobresa del vestit dels habitants de les mateixes.

L'espanyol Eloy Montero, en un llibre que publicà, després d'un viatge que féu al país dels Soviets, en parlar de la condició econòmica del poble rus narra varis casos de ciutadans russos que, malgrat la seva condició social fos disingida, era ben miserable la seva condició econòmica. Una de les guies intèrprets, que foren posades al servei dels turistes, en haver termenat de dinar en un hotel, esperà que tots els estrangers sortíssin, i en creure que ja ningú la veia, recollí els trossets de pa blanc que havien quedat damunt la taula, se'ls posà a la butxaca i els repartí entre els xòfers que menaven els automòbils dels visitants, i se'ls menjaren talment com si fossin afamats. En una de les places de Moscou un guàrdia dels encarregats de dirigir la circulació, en veure una punta de cigar a terra, la cullí amb afany i se la posà a la butxaca. A Moscou hi veié moltes dones vestides d'home, que treballaven en les obres de la ciutat, vigilades per policies roigs. Un oficial aviador, en una visita que féu a Varsòvia, prengué un plàtan el migparití i se'l menjà amb la pela i tot. Així podriem anar contant casos que palesen amb escreix la bona condició econòmica d'aquell paradís soviètic. Puc assegurar baix la meua paraula d'honor, escriu Montero, que no vaig veure riure en tota la Rússia, fora dels nens; i un poble que no riu, no pot ésser gran ni feliç.

Pierre Dominique i Herlander Ribeiro, simpatitzants moltes vegades dels Soviets i que solen expressar uns jufs molt benèvols amb ells, malgrat sigui contra la seva voluntat, reconeixen la frista situació econòmica del poble rus, dient que a Rússia hi abunden els homes, pobres i miserables, i que davant de les portes de les fàbriques hom hi sol veure centenars d'homes, mal vestits, de barba crescuda i deixada, de mirar tristoi amb senyals d'insomni, a conseqüència de l'abús de l'aiguardent. El mateix Ribeiro diu haver fet una enquesta entre els obrers de més baixa condició, per tal que li diguessin el seu parer sobre la situació econòmica en que es trobaven i molts que tingueren la valentia de dir son pensament, confessaren que a Rússia hom hi pateix molta fam, reconeixent molts d'ells que alguns principis del marxisme han fracassat per complert i que els Soviets els van deixant poc a poc. A Rússia hom hi ha establert el treball a preu fet i el treball per peces, amb una escala graduada de salaris, perquè han vist que la manca d'estímul del treball acarrerava la mort de la producció, així agrícola com industrial.

A Rússia, amb l'afany d'implantar un règim d'igualtat i d'aquesta manera millorar la situació econòmica de l'obrer rus fins a l'extrem de donar-li un paradís a la terra, derruïren una burgesia imperant, tirànica i opressora; però ha sigut amb la implantació d'una nova burgesia oficial, més opressora i més tirànica que abans i amb una condició econòmica més miserable de l'obrer rus d'ara que el d'abans. Per a un viatge semblant no cal pendre tantes aiforges!

PLINIUS

Actuació del grup Pictaf de la F. J. C.

Fejocisme

Som de la Jerarquia: Som nosaltres els fejocistes, els que tenim confiada la tasca de portar el sentit cristià de la vida, a la vida de tots els joves de la nostra terra catalana. Som com diu el nostre himne, «els cavallers fidels al Crist, que van a refer aquest món ingrati i impietos.

Anem a començar amb fortalesa gran la lloita preparada. Però talment com feien els antics croats, nosaltres també hem volgut rebre la benedicció dels prínceps de l'Església, abans d'anar a la conquesta dels nostres germans.

Fins avui teníem al costat, junt amb nosaltres, donats amb fe i amor a aquesta obra de generositat, a una massa imponent de joves catalans; del pla, de la muntanya, de la vora del mar, de totes les comarques. Fins ara l'unió sagrada de l'amistat de tots en Crist alimentava constantment el nostre optimisme i erem decidits i joiosos enmig de la nostra responsabilitat. Des d'ara tenim al davant, amb tota l'autoritat, la nostra tan estimada Jerarquia, que ens honora i ens encoratja i ens dóna amb ella i el seu guiatge la seguretat de que la gràcia no ens ha de mancar mai més.

Tots la sentíem. Amb joia i atenció escoltàrem la seva encertada paraula, i també llargament la ovacionàrem. Amb veu paterna ha parlat a les nostres oïdes. «Compto amb vosaltres per fer triomfar la senyera del Crist», ha dit el Prelat barceloní...; «és la nostra joventut la llavor que ha de fecundar la terra en jorns nous de victòria», ha dit el nostre Cardenal. El nostre President ens ha entregat completament a ella: «Eminentíssims i Excel·lentíssims Prelats, ací la teniu aquesta joventut, que és el llevat de la nostra terra, i que farà que fermenti la massa que ha de servir per a la reconstrucció espiritual de Catalunya. Diuen que els pobles els fan la joventut; jo amb la més gran joia us entrego aquesta, que promet treballar per l'Acció Catòlica, amb fe i entusiasme», ha dit amb paraula ferma i segura, i amb el pensament posat en tots nosaltres i en els nostres actes.

Tenim doncs els nostres estimats Prelats al costat nostre. Des d'aquest moment pertanyem a la Jerarquia. Ara més que mai tenim el deure d'acatar les seves normes i els seus mandats. Confiam en ells, donem-s'hi completament. Ella és la nostra mare que ha totes hores vella pel nostre bé. En una benedicció inacabable, esten constantment la seva mà, que ens farà forts enmig dels obstacles i ens avivarà per sempre aquest desig, que ha après en nosaltres i que ens portarà la conquesta dels nostres germans.

Endavant doncs amb la nostra voluntat; endavant amb la nostra caritat! Som de la Jerarquia! Aquesta ha d'ésser a tota hora la consigna del militant fejocista.

J. BOHILS I PAGÉS

Cercle d'Estudis: Temes tractats el mes de gener, «L'Eucaristia com a sacrifici i «Què entenem per cultura?»

Avantguardisme

Cada dimarts han tingut lloc els C. d'E. tractant-se el tema «L'Eucaristia».

Per tal de fer l'aprenentatge de confiter, ha marxat a Sabadell, l'amic avantguardista Antoni Ferragut. De tot cor li desitgem una estada ben plaent.

—Després d'uns dies passats entre nosaltres, ha retornat a Banyoles, el benamat company nostre en Joan Comalat. També han romàs, uns dies en la nostra vila els seus volguts pares.

—Ha entrat a formar part del nostre Grup, en Josep M.ª Martí, que fins ara era avantguardista del Grup de St. Pol de Mar.

La grandesa d'esperit és l'única grandesa humana

Actuació del grup Plefal de la F. J. C.

Fejocisme

Som de la Jerarquia: Som nosaltres els fejocistes, els que tenim confiada la tasca de portar el sentit cristià de la vida, a la vida de tots els joves de la nostra terra catalana. Som com diu el nostre himne, «els cavallers fidels el Crist, que van a refer aquest món ingrati i impietós».

Anem a començar amb fortalesa gran la lluita preparada. Però talment com feien els antics croats, nosaltres també hem volgut rebre la benedicció dels prínceps de l'Església, abans d'anar a la conquesta dels nostres germans.

Fins avui teníem al costat, junt amb nosaltres, donats amb fe i amor a aquesta obra de generositat, a una massa imponent de joves catalans; del pla, de la muntanya, de la vora del mar, de totes les comarques. Fins ara la unió sagrada de l'amistat de tots en Crist alimentava constantment el nostre optimisme i erem decidits i joiosos enmig de la nostra responsabilitat. Des d'ara tenim al davant, amb tota l'autoritat, la nostra tan estimada Jerarquia, que ens honora i ens encoratja i ens dona amb ella i el seu guiatge la seguretat de que la gràcia no ens ha de mancar mai més.

Tots la sentirem. Amb joia i atenció escoltàrem la seva encertada paraula, i també llargament la ovacionàrem. Amb veu paterna ha parlat a les nostres oïdes. «Compto amb vosaltres per fer triomfar la senyera del Crist», ha dit el Prelat barceloní...; «és la nostra joventut la llavor que ha de fecundar la terra en jorns nous de victòria», ha dit el nostre Cardenal. El nostre President ens ha entregat completament a ella: «Eminentíssims i Excel·lentíssims Prelats, ací la teniu aquesta joventut, que és el llevat de la nostra terra, i que farà que fermenti la massa que ha de servir per a la reconstrucció espiritual de Catalunya. Diuen que els pobles els fan la joventut; jo amb la més gran joia us entrego aquesta, que promet treballar per l'Acció Catòlica, amb fe i entusiasme», ha dit amb paraula ferma i segura, i amb el pensament posat en tots nosaltres i en els nostres actes.

Tenim doncs els nostres estimats Prelats al costat nostre. Des d'aquest moment pertanyem a la Jerarquia. Ara més que mai tenim el deure d'acatar les seves normes i els seus mandats. Confiem en ells, donem-s'hi completament. Ella és la nostra mare que ha totes hores vella pel nostre bé. En una benedicció inacabable, esten constantment la seva mà, que ens farà forts enmig dels obstacles i ens avivarà per sempre aquest desig, que ha après en nosaltres i que ens portarà la conquesta dels nostres germans.

Endavant doncs amb la nostra voluntat; endavant amb la nostra caritat! Som de la Jerarquia! Aquesta ha d'ésser a tota hora la consigna del militant fejocista.

J. BOHILS i PAGÉS

— **Cercle d'Estudis:** Temes tractats el mes de gener, «L'Eucaristia com a sacrifici i «Què entenem per cultura?»

Avantguardisme

Cada dimarts han tingut lloc els C. d'E. tractant-se el tema «L'Eucaristia». Per tal de fer l'aprenentatge de confiter, ha marxat a Sabadell, l'amic avantguardista Antoni Ferragut. De tot cor li desitgem una estada ben plaent.

—Després d'uns dies passats entre nosaltres, ha retornat a Banyoles, el benamat company nostre en Joan Comalat. També han romàs, uns dies en la nostra vila els seus volguts pares.

—Ha entrat a formar part del nostre Grup, en Josep M.ª Martí, que fins ara era avantguardista del Grup de St. Pol de Mar.

La grandesa d'esperit és l'única grandesa humana

Pregària

Lema.—FEJOCISTA

Pere Nostre, Déu dels Cels,
O dolça Verge Maria,
Il·lumineu vostres faels
Amb la llum de l'establia.

Allunyeu-nos del pecat
Que ens envolta nit i dia,
Que sigui la santedat
Qui ens faci companyia.

Som, O Crist, vostres servents
Som joves, més tenim Fe
Per escampar a tots els vents,
L'ideal que ens don l'alè!

Amb flama i braó lluitarem;
Lluitarem fins a la mort!
Joventut som que farem
Que regni el Vostre Cor!

No ens deixeu en el morir
Sense la Vostra Assistència;
Deu-nos consol al partir
Envers la Vostre Presència.

Que siguin tots els estels
Nostre llum en aquest dia,
Pere Nostre, Déu dels Cels,
O dolça Verge Maria.

J. S. M.

Villa Carlos, 5-II-35.

II Congrés General de la F. J. C.

Homenatge de la Joventut catalana a l'Eucaristia

26 i 27 d'abril

Jesús contemplant Jerusalem

L'últim sospir del sol ponent
mor en un núvol escarlata.
L'hora té un dolç encantament
i a poc a poc la lluna esclata.

Jerusalem, blanca i fulgent,
la nit la broda amb fills de plata.
Jesús la mira dolçament...
tan estimada i tan ingrata!

La veu, que un jorn triomfalment
amb crits de goig, flors i ramatges
l'acollirà. I adés la veu,
folla, iracunda i inclement,
que li farà tots els ultratges
i que el condemnarà en la creu.

Ll. T.

L'Acció Catòlica és la gran necessitat dels nostres temps.

Màquines de cosir
Aparells de Ràdio - Làmpares

Josep Pascual

Carrer F. Layret

ARBÚCIES

Carles Garolera
Comerç de Fustes del País
i Carbons Vegetals

Telèfon, 19

ARBÚCIES

(Girona)

El sulfataatge dels fruiters a l'hivern

La màxima eficàcia en combatre les malalties criptogàmiques és a l'hivern. Degut a tenir la majoria dels fruiters sense fulla podem fer penetrar millor a tot arreu els líquids de les pulveritzacions, pel fet d'estar parada la vegetació es poden emprar concentracions que serien perilloses en activitat vegetativa; podem també avançar-nos a l'operació de la malaltia (aturada pels freds) i cobrir tot l'arbre amb una capa de sulfat de coure que serà com una mena de cuirassa per defensar l'arbre contra l'invasió de criptògames.

Anem ara a veure dues de les malalties que es prevenen amb les en-sulfatades d'hivern. En citarem només dues per ésser les més importants d'aquesta conrada i per què els tractaments són els mateixos.

La pomera i parera són atacats per un fong del gènere «Fusicladium» conegut entre els pagesos per fumal o clivellot de les pomes i peres. Ataca els brots, fulles i fruits, els brots atacats semblen sucarrats o com fumats amb l'escorça esquerdada i negra; les fulles mostren unes taques fosques a la part de sota i en els fruits s'hi fa com una ronya negra que després s'esquerda i priva el fruit de créixer, restant deformats i pel rebuig.

L'altra malaltia ataca el presseguer i altres fruiters de pinyol, és un bolet del gènere «raphrina», conegut generalment per fonyat de les fulles; ataca també els brots que queden amb l'escorça tota rebellida i negra i arriben a quedar secs, en les fulles és on la malaltia és més aparent, queden totes fonyades i deformatades, es cargolen i agafen un tó vermellós, arriben a quedar tant deformatades que alguna arriba a esdevenir doble grossa de la normal perdut per tot l'aspecte de fulla; les fulles fortament atacades cauen. (Es distingeix del pugó perquè aquests insectes sols cargolen la fulla; però no no la deformen a voltes però hi ha les dues malalties juntes). Els fruits són també atacats per aquesta malaltia que li produeix tot de piquets que arriben fins a la carn, que fa com grumolls.

Tal com es desprèn del títol, es preparen amb un tractament a l'hivern i altres de complementaris durant la primavera i estiu; el primer es fa després de l'esporga a últims de l'hivern amb la següent fórmula.

Sulfat de coure	2, 5 Kg.
Calç fins a neutralitzar aigua	100 litres

Va molt bé afegir a n'aquesta fórmula 50 grams de casseïna en pols, no li dona pas qualitats terapèutiques, però la fa més adherent aquest tractament s'ha de fer ben fet.

El tractament de primavera en les pareres i pomes a la pràctica es fa coincidir amb el tractament contra el corc i s'aplica una fórmula mixta de sulfat i arseniat.

En el presseguer es fa també en la iniciació de la vegetació, però és millor que les fulles no siguin massa tendres. Calen unes dosis més fluïxes, 1, 5 % de sulfat màxim, una fórmula més forta o bé àcida, cremaria.

Anys de molta humitat i forta invasió es faran necessaris altres tractaments durant l'estiu, almenys un altre cop a l'agost és molt necessari; aquests poden ésser a la concentració d'un 2 % de sulfat.

JAM

Protegiu als nostres anuncianis

L'oirena del moreni

Allitat, quasi impossibilitat de fer ni un moviment, la cara esblanqueïda, els ulls enclotats de tant sofrir, jo l'he vist al bon amic amb un somriure als llavis. I, l'he admirat. Com no havia d'ad-

mirar-lo! El sabia valent d'esperit, pacient, resignat... però tant, no el creia.

Feia temps que no ens havíem vist. Una lletra que m'assabenta que està greument malalt, un tren que marxa a corre-cuita; un poble petitó i apinyonat; una porta que s'obre lentament i allà al fons, sota una rústega creu, una festa que m'esguarda. Una llàgrima li rodola cara avall.

Serà de tant patir, penso jo. Mes, el somriure em diu que és d'alegria.

Tot just arribat ja em parla de la Federació. I, com me'n parla! Quin entusiasme en les seves paraules, quin abrandament de fe, d'amor, de caritat! Aquest cos, que en plena juvenesa, jeu sota tan cruenta malaltia, quina ànima més gran que enclou. Té moments en què no pot parlar. El dolor és més viu, apreta les dents, contrau la cara, sembla que vagi a finir. Després es refà i amb el somriure beatífic de sempre, segueix parlant. Em conta la seva vida. Planerament, senzilla, breu, com li permeten les seves escasses forces. Com crearen el Grup, les dificultats, els propòsits, les angoixes... És una vida admirable. Un seu amic, poc abans me l'ha confada. I ell, no me l'explica pas igual. Els passatges on la seva actuació es perfilava més puixant, més sublim, els silencis per exaltar la dels seus companys.

Treballador infadigable, un bon dia va caure quan l'èxit anava a arribar. Caigué, però sense un gest de contrarietat, amb completa resignació. I ell a qui no hi havia malalt que no visités, sofrença que no guarís, dissort que no planyés, ara rep en visites interminables, l'estol de tots aquells als que tant de bé havia fet.

Seguim conversant. Només vol parlar de la Federació. Li explico la grandiosa volada que està prenent, en nombre i activitats. Que ben aviat ja no hi haurà poble a Catalunya on no hi hagi un Grup. Que els apòstols són a milers. Que... M'afuro. L'amic impossibilitat, en un esforç suprem s'asseu al llit. La seva mà cadavèrica estreny la meua, la cara li resplendeix. És el lluitador d'abans i de sempre que es redreça. Un moment, tinc la il·lusió d'un miracle, però no és aquesta la voluntat de Déu. I l'heroi torna a ure. Cau poc a poc. La mà deixa d'estrenyer. El rostre pal·lideix. L'apòstol plora. I plora, no de dolor, tampoc de veure's retut. Plora, sí, de no poder anar a predicar la bona nova, de no poder, com altres, anar a lluitar per Crist.

Miro de calmar-lo, prompte s'asserena. Li dic que les seves sofrències ofertes a Déu, han d'ésser d'una força meravellosa pel triomf dels nostres ideals. I em respon que des del primer dia n'hi ha fet ofrena, però tot i ésser de tanta vàlua, ell creu que és poc.

S'ha fet tard i haig d'anar-me'n. L'abraço cordialment, bo i prometent li dintre pocs dies tornar a veure'l. Dintre poc..

Dos dies després una lletra trista m'assabentava de la mort del bon amic. El secretari del seu Grup, del que ell n'era president, m'escrivia:

«Ha mort com un Sant. Quan en els seus darrers moments en què el patir era més més gran, li preguntàrem si sofria molt, respongué: «Ara força, però el cor em diu que ja s'acaba». I girant el cap vers la creu, que en la foscor del capvespre, amorosa, els braços ben estesos, veïllava el seu traspàs, les seves darreres paraules foren: «Senyor, accepteu de bon grat aquests sofriments darrers, perquè sigui ben fructifera l'obra de la Federació.»

(De *Flama*)

En viatge d'excursió cap al turó de Morou, estigueren en la nostra població, on sojornaren un parell de dies, la xamosa senyora Mercè Torrent, filla d'una noia de can Costa i el seu espòs Ramón Trujols.

La diada de Reis, l'Associació de la Sagrada Família de la nostra Parròquia féu celebrar la seva Festa Patronal, predicant-hi al matí i a la tarda, Mossèn Enric Genover.

En mig d'un entusiasme esclatant, la vigília de Reis, va recórrer la nostra població una bonica cavalcada de Reis, presidida d'una orquestra, que féu les delícies de tota la mainada de la vila. Termenà en el Centre Catòlic, on foren repartits turrons i caramels a la dita mainada.

A primers de Geners visità la nostra població, per tal d'acompanyar les seves nebodes a les Germanes Carmelites, la distingida senyora d'Esponellà, na Carme Genover.

Després d'una llarga estada en la seva casa pairal, retornà a Barcelona la senyora Donya Angels Vilà, Vidua de Malaret.

També retornà a Salamanca, d'on havia vingut per tal de passar les vacances de Nadal al costat dels seus volguts oncles, la xamosa senyoreta Conxa Blanch.

Ha millorat moltíssim de la greu enfermetat que patia, en Josep Iglésias, propietari de Sant Feliu de Buixalleu. Ho celebrem de debò.

Provinent de Sant Pol, ha fixat l'estrada en la nostra vila el Sr. Enric Martí, que ha adquirit la farmàcia del Sr. Pere Bonal. No cal dir com li desitgem molta sort entre nosaltres.

Els treginers de la nostra vila celebraren la diada de Sant Antoni Abat, amb la solemnitat de cada any. Hi hagué ofici, benedicció, processó, curses, concert i ball.

A l'hospital de Sant Pau de Barcelona on fou portat a conseqüència d'una ferida que li causà el Brau de casa seva, hi morí cristianament el nostre conveí, l'Adjutori de la Torre de Pujals.

Per tal d'organitzar la S. C. F. d'Acció Catòlica, estigué en la nostra població el Dr. Josep M.ª Noguer de Girona, Secretari Diocesà d'A. C. del nostre Bisbat.

El tercer diumenge de Gener, la Secció Dramàtica de les Filles de Maria debutà en el local de l'Ateneu de Breda, aconseguint un èxit esclatant.

Treballant a la fàbrica de serrar de can Reus, prengué mal el nostre convillatà en Joan Mas, havent d'ésser traslladat a una clínica de Barcelona. Sortosament està ja restablert.

Després de llarga temporada sense treballar, fa uns dies que han pogut començar la seva tasca els rodors de la nostra comarca.

Durant molts dies, una nombrosa brigada d'obriers de Telèfons ha estat en la nostra població, per tal de fer reparacions a la línia.

Ha estat delicada de salut uns dies a Barcelona on resideix, la filla de la nostra població, Maria Costa vda. de Torrent.

A primers de Gener, estigué uns dies entre nosaltres la benamada subscriptora de Barcelona i filla del nostre poble, Maria Oriols.

Per confusió dels firaires, la tradicional Fira de Sant Sebastià, aquest any, fou celebrada en dos diumenges diferents, el diumenge abans i el següent a la diada del mentat Sant. Això féu que en cap dels dos dies hi hagués gaire animació.

Per al distingit jove Antoni Mercadé i Oliu, ha sigut demanada la mà d'una filla dels senyors Nubiola, família de gran relleu dintre la societat.

Ha romàs a la nostra població, hostatjant-se a can Joia, el distingit propietari de Navata, Josep Moragas.

El dia de St. Antoni una caballeria de les que anaven a la tradicional cavalcada, investí al nostre convilatà en Pere Barceló, g. a D. ja està restablert de les ferides que rebé.

En la Sucursal d'aquesta vila de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha realitzat durant el passat mes de Gener les operacions següents: Imposicions, 165.476'34 pessetes. Reintegraments, 137.406'56 ptes. Resta un saldo a favor de les Imposicions de 28,069'78 ptes.

Moviment Parroquial

(Mes de gener).— BAPTISMES: Maria-Rosa Josefa Paula filla de Pere Clemente i Maria Pujolràs.— Ramona Neus Carme, filla de Jaume Roura i Carme Pagès.— Josep Joan Rafel, fill de Joan Taberner i Maria Aigué.— Rosa Anna Carme i Caterina Maria Pietat, filles de Joan Palou i Ampar Puy.— Maria Josefa Concepció, filla d'Antoni Ribes i Josefa Tura.— Josefa Maria Antònia filla de Narcís Gisbert i Dolors Rovira.

MATRIMONIS: Salvador Riumalló amb Maria Sotagran (Vic).— Joaquim Planas amb Rosa Garolera.— Jaume Clapés amb Carme Portell.— Josep Mainou amb Concepció Tarragó, (Marratxó).— Ramon Fargas amb Maria-Montserrat Masferrer (Barcelona).— Miquel Pujolràs amb Rafela Gispert.— Joaquim Parcer amb Maria Mas (Sant Adrià de Besòs).

DEFUNCIÓ: Esteve Pujals Palou.

Anuncieu a "LA VILA"

Antoni Solà Torrella

Metge

Arbúcies

Fill de Joan Reus

Comerç de Fustes del País i Carbons vegetals

Fàbrica de Serrar

Garatge - Estació de Servei - Venda de Gasollna - Pupilatge de cotxes.

Telèfon 5

ARBÚCIES

Publicacions Montseny

Impremta Grivé i Masó

Impressos per al Comerç
i la Indústria

Treballs de propaganda
per a Espectacles

Carretera, 26 SANT CELONI

Maquinària - Material Elèctric - Lampisteria
RADIO TELEFUNKEN

Mateu Regàs

Despatx i Oficines:

Abeuradors, 5 **GIRONA** Telèfon 41

Excel·lent licor

Anís del Mono

DOLÇ, Etiqueta vermella

SEC, Etiqueta verda

Publicacions Montseny : Impremta Grivé i Masó : Sant Celoni